

© АЕЦ Козлодуй - Нови мощности

АЕЦ Козлодуй 7 и 8: макроикономическото измерение на най-голямата инвестиция в България

От въпроса „Можем ли да го финансираме?“
към въпроса „Може ли икономиката да го поеме?“

Подготовката за изграждането на два нови ядрени блока с технология AP1000 на площадката на АЕЦ „Козлодуй“

постепенно премества дискусията от политическото решение към реализацията на проекта. Все по-голямо внимание закономерно се отделя на стойността на централата, структурата на финансирането, участието на експортно-кредитните агенции, държавната подкрепа и бъдещия механизъм за приходите [1].

Но съществува още един въпрос, който до този момент остава сравнително слабо изследван публично: Какво означава изграждането на два ядрени блока за българската икономика като цяло? Това е различен въпрос от финансовата жизнеспособност на проекта.

Един проект може да бъде финансиран, но да създаде прекомерно напрежение върху пазара на труда, строителния сектор, вноса или публичните финанси. Обратно, голяма първоначална инвестиция може да бъде макроикономически оправдана, ако създава производствен актив, който генерира добавена стойност в продължение на десетилетия.

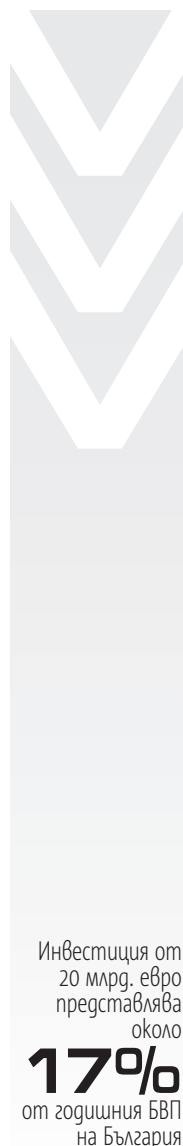
Затова оценката на Козлодуй 7 и 8 трябва да разглежда три различни, макар и свързани въпроса: Банкируем ли е проектът? Фискално поносим ли е за държавата? Може ли българската икономика да поеме инвестицията без прекомерни макроикономически дисбаланси? И трите условия трябва да бъдат изпълнени.

Проект с национален икономически мащаб

За целите на една предварителна макроикономическа оценка може да бъде използвана условна централна стойност на проекта от 20 млрд. евро. Това не следва да се разбира като прогноза за окончателната цена на К7 и К8, а като работна стойност, около която могат да бъдат анализирани например сценарии от 18, 20 и 22 млрд. евро*.

При номинален БВП на България от приблизително 116 млрд. евро през 2025 г., инвестиция от 20 млрд. евро представлява около 17% от годишния БВП. Тази стойност изглежда огромна, но сама по себе си е подвеждаща [2].

Ядрена централа не се изгражда за една година. Ако инвестиционните разходи бъдат разпределени приблизително за десетилетие, годишното натоварване върху икономиката е многократно по-малко.

Разработеният предварителен количествен модел показва, че при централния сценарий максималният годишен инвестиционен разход би достигнал около 2,1% от прогнозния за съответната година БВП.

Следователно правилният макроикономически въпрос не е: „Може ли икономика от 116 млрд. евро да си позволи проект от 20 млрд. евро?“, а: „Може ли растящата българска икономика да абсорбира ежегодно инвестиционен поток, който в пиковите години може да надхвърли 2% от БВП?“. Отговорът на този въпрос изглежда по-скоро положителен – но с важни условия.

По-важното сравнение е не само с БВП, а с инвестициите в икономиката

През 2025 г. бруто образуването на основен капитал в България е приблизително 23,4 млрд. евро. Именно спрямо този показател мащабът на К7 и К8 става особено видим [3]. В пиковите години инвестиционните разходи за проекта могат да представляват около 10% от сегашния годишен обем на капиталовите инвестиции в страната. Това не означава автоматично, че проектът ще измести други инвестиции. Но създава такъв риск. Разликата ще зависи от това дали България ще успее предварително да разшири своя производствен капацитет. Ако едни и същи строителни компании, инженери, електротехници и специалисти трябва едновременно да изграждат К7 и К8, пътища, железопътна инфраструктура, жилища, индустриални предприятия и други енергийни обекти, резултатът може да бъде конкуренция за ограничен ресурс.

Тогава част от инвестицията в новата ядрена мощност няма да представлява нова икономическа активност, а ще измества друга. Но ако проектът бъде предшестван от обучение на кадри, развитие на доставчици, инвестиции в производствени мощности и привличане на допълнителна работна сила, резултатът е различен. Козлодуй 7 и 8 могат не само да

Милко Ковачев е независим енергиен експерт с над 40 години професионален опит в ядрената енергетика, енергийната политика и финансирането на инфраструктурни проекти. В периода 2001–2005 г. е министър на енергетиката и енергийните ресурси, а през 2005 г. – министър на икономиката. От 2015 до 2022 г. ръководи секцията за развитие на ядрена инфраструктура в Международната агенция за атомна енергия (МААЕ), където участва в разработването на ключови методологии и публикации, включително по подхода Milestones и INIR.

Работил е също в ЕБВР, BNP Paribas, Worley и Rusatom Overseas, с фокус върху развитието, структурирането и финансирането на ядрени и енергийни проекти. Започва професионалния си път като лицензиран старши реакторен оператор в АЕЦ „Козлодуй“, а по-късно преподава в Техническия университет – София. Днес е член на Борда на инициативата International Bank for Nuclear Infrastructure (IBNI-IO). През 2020 г. е отличен с наградата на МААЕ „Superior Achievement – One-House“.

ЯДРЕНА ЕНЕРГЕТИКА

използват съществуващия капацитет на българската икономика, но и да го увеличат. Това е една от най-важните разлики между успешната и неуспешната макроикономическа реализация на проекта.

Работната сила може да се окаже по-голямо ограничение от капитала

Очакванията са в пиковия период на строителството проектът да ангажира около 10 000 души пряко. Количественият модел показва, че при отчитане на непреките ефекти общата заетост, подкрепяна от проекта, може ориентировъчно да достигне около 16 000 работни места в пиковия период. Тази стойност трябва да се разглежда като моделна и да бъде потвърдена чрез подробен input-output анализ [5, 6]. Използването на преки, непреки и индуцирани ефекти е стандартен подход при input-output оценките. OECD/NEA и IAEA използват именно такава рамка за измерване на заетостта от ядрения сектор и подчертават, че размерът на мултипликаторите зависи от националната структура на доставките и от степенята на изтичане чрез внос. Затова стойността от 16 000 работни места в настоящия анализ следва да се разглежда като скринингова, а не като прогнозна [11, 12].

Но проблемът за България няма да бъде създаването на достатъчно работни места. По-вероятният проблем е намирането на достатъчно хора. Страната влиза в периода на реализация на проекта при безработица под 4%, демографско свиване и вече съществуващ недостиг на квалифицирани кадри в строителството, индустрията и инженерните дейности [4].

Това променя изцяло характера на икономическия ефект. При липса на предварителна подготовка допълнителното търсене на работна сила може да доведе до: повисоки възнаграждения, конкуренция между инфраструктурните проекти, растящи строителни разходи, привличане на специалисти от други отрасли и в крайна

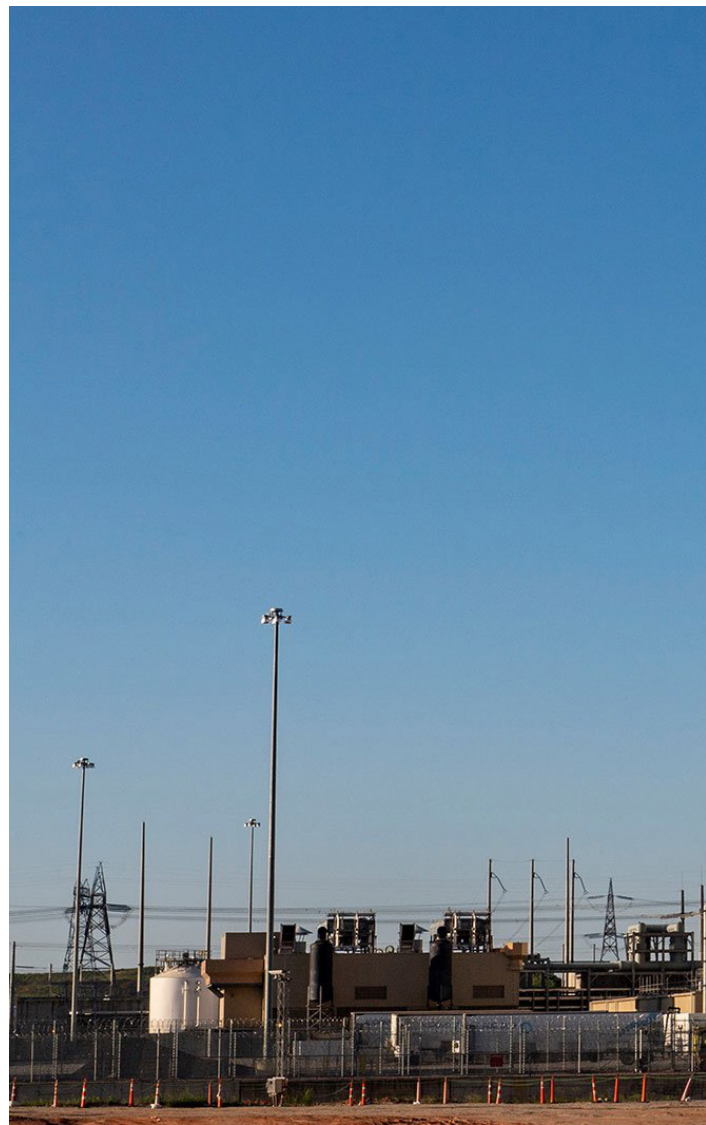
сметка – риск за графика и бюджета на проекта.

България вече разполага с Национална стратегия за развитие на човешките ресурси в ядрената сфера 2022–2032 г., чиято цел е да изгради устойчива система за подготовка и развитие на специалистите, необходими за ядрения сектор. Стратегията обхваща строителството, експлоатацията, извеждането от експлоатация и управлението на отработеното гориво. За К7 и К8 обаче този секторен инструмент следва да бъде допълнен с по-широка икономическа програма за строителни кадри, заварчици, електротехници, проектантите, логистика, регионални услуги и други професии, които ще определят реалния капацитет на икономиката да поеме строителния пик [13].

Следователно стратегията за работната сила за К7 и К8 трябва да бъде част от националната икономическа политика, а не само от кадровия план на изпълнителите. Тя трябва да започне години преди пика на строителството. Този риск се потвърждава и от макроикономическата картина. Европейската комисия отчита исторически ниска безработица от 3,5% през 2025 г. и траен недостиг на работна сила именно в производството и строителството, свързан и със свиването на населението в трудоспособна възраст [4].

Българското участие: от процент към добавена стойност

Друг ключов фактор е участието на български компании [6]. При проект от 20 млрд. евро разликата между 25% и 45% местно участие означава около 4 млрд. евро разлика в потенциалния обем на дейности, извършвани в българската икономика. В централния сценарий на модела е използвано 35% местно участие, което би означавало приблизително 7 млрд. евро вътрешни разходи за целия инвестиционен период. Но и тук процентът сам по себе си не трябва да се превръща в цел. Прекомерното административно налагане на

Очакванията са в пиковия период на строителството проектът да ангажира пряко около

10 000
работници

местно съдържание, за което българската индустрия все още няма необходимия капацитет, може да увеличи цената или да създаде рискове за качеството и графика.

По-подходящата цел би била: максимизиране на българската добавена стойност при спазване на изискванията за ядрена безопасност, качество, цена и график. Това означава развитие на доставчиците преди строителството, а не просто договаряне на процент българско участие. Истинският икономически успех ще бъде постигнат, ако част от създадения за Козлодуй индустриален капацитет впоследствие може да работи и за други ядрени проекти в Европа и света. Тогава локализацията се превръща в експортен индустриален потенциал.

© Westinghouse

Тази логика вече има практически основания. Westinghouse подписа меморандуми с български доставчици за участие не само в проекта в Козлодуй, но и в други регионални проекти, а през 2025 г. беше възложена и първа поръчка на български доставчик за подготовка по изискванията за ядрено качество и потенциално производство на AP1000 структурен модул. Това показва, че локализацията може да бъде разглеждана не само като национален процент на участие, а като вход към международна ядрена верига на доставки [14, 15].

Особено важен е европейският ефект на серийността. Полша вече реализира първата си централа с три AP1000 блока и през 2026 г. проектът навлезе в основния етап

на подготовка на строителната площадка. В Словакия Westinghouse и JAVYS развиват сътрудничество за потенциално приложение на AP1000, а във Финландия Fortum и Westinghouse подписаха споразумение за ранни работи за възможно разполагане на AP1000. За България това създава перспектива квалифицирани местни компании да работят за повече от един проект и така инвестицията в сертификация, качество и човешки капитал да има по-дълъг икономически живот от строителството на K7 и K8 [16, 17, 18].

Големият внос не е непременно макроикономическа слабост
Ядрената централа неизбежно ще има значително импортно

съдържание. Реакторното оборудване, редица специализирани системи, компоненти и инженерни услуги ще бъдат доставяни от чужбина. При 35% българско участие и условна стойност от 20 млрд. евро моделът предполага около 13 млрд. евро кумулативно импортно съдържание. Това ще влошава търговския и текущия баланс през част от строителния период. Но икономическата интерпретация е важна. Има фундаментална разлика между внос, финансиращ текущо потребление, и внос на производствено оборудване с експлоатационен живот от десетилетия. Първият увеличава вътрешното потребление без непременно да създава бъдещ производствен поток; вторият е част от формирането на капитал. Това не отменя натиска върху текущата сметка, но променя неговата икономическа природа и начина, по който следва да бъде оценяван.

Ако значителна част от оборудването бъде финансирана чрез дългосрочни кредити от експортно-кредитни агенции, срещу вноса на капиталови стоки ще стои съответстващ дългосрочен финансов поток. Икономическата последователност [6, 10] е:

внос на капиталово оборудване
→ дългосрочно финансиране
→ изграждане на производствен актив
→ десетилетия производство на електроенергия.

Следователно временното влошаване на текущата сметка не трябва автоматично да бъде интерпретирано като влошаване на икономическата устойчивост. То трябва да се анализира заедно с характера на финансирането и бъдещото производство.

Фискалният ефект зависи повече от структурата, отколкото от цената

Тук макроикономическата оценка се среща с оценката за фискалната поносимост. Един проект от 20 млрд. евро може да има напълно различно въздействие върху държавния дълг и дефицит в зависимост от начина, по който е финансиран. Пряко държавно финансиране, капиталова вносна в

ЯДРЕНА ЕНЕРГЕТИКА

гържавното проектно дружество, гържавен заем, ЕСА кредит, гържавна гаранция и договор за разлика (CfD) имат различна икономическа и статистическа природа. Затова не трябва автоматично да се приема, че: 20 млрд. евро проект = 20 млрд. евро гържавен дълг.

От решаващо значение ще бъде икономическото разпределение на рисковете и съответното статистическо третиране съгласно европейските правила. България все още има сравнително ниско гържавно задлъжняване спрямо много други страни в ЕС. Но бюджетният дефицит и необходимостта от финансиране на други национални приоритети означават, че годишният фискален профил на проекта може да бъде повлиян от самия размер на гържавния дълг [8]. Следователно оптималната финансова структура не е непременно само тази с най-ниска цена на капитала. Тя трябва едновременно да оптимизира: цената на финансирането, банкова жизненост на проекта, годишното бюджетно натоварване, гържавния дълг и условията за дължения.

Строителството е само първата половина на макроикономическата история

Най-същественият недостатък на много анализи на големи инфраструктурни проекти е прекомерният фокус върху работните места и БВП по време на строителството. При ядрената енергетика това е особено подвеждащо. Целта на проекта не е да се създаде десетгодишна строителна активност. Целта е да се създаде производствен актив, който ще работи около 60 години или повече [11]. Два блока AP1000 биха означавали приблизително 2,2–2,4 GW нетна електрическа мощност; за целите на настоящия скринингов модел е използвана закръглена стойност 2,3 GW. При условен средногодишен коефициент на използване от 90% това съответства на около 18,1 TWh електроенергия годишно. При илюстративен дългосрочна цена от 75 евро/

Таблица 1. К7 и К8 в мащаба на българската икономика – централен илюстративен сценарий

Показател	Ориентируваща стойност	Макроикономическо значение
БВП на България, 2025 г.	116,0 млрд. евро	База за оценка на общия мащаб [2]
Бруто образуване на основен капитал, 2025 г.	23,4 млрд. евро	Ключов показател за инвестиционната абсорбция [3]
Централен сценарий за К7 и К8	20 млрд. евро	Моделно допускане, не официална оценка
Обща стойност / БВП 2025	~17%	Полезно за мащаба, но не за годишното натоварване
Пиков годишен разход / БВП	~2,1%	Максимално годишно макроикономическо натоварване – модел
Пиков разход / годишни национални инвестиции	~10%	Индикатор за потенциален crowding-out – модел
Българско участие – централен сценарий	35% (~7 млрд. евро)	Моделно допускане; официално е заявен минимум 30% местно участие [6]
Кумулативно импоротно съдържание	~13 млрд. евро	Временен натиск върху външния баланс – модел
Пряко заети в пиков момент	~10 000 души	Официално публично очакване [5, 6]
Общо подкрепяни работни места	~16 000	Моделен пряк + непряк/индуциран ефект; изисква I/O калибрация [11]
Нова нетна мощност	~2,3 GW	Закръглено моделно допускане на база AP1000 [7]
Производство при 90% използване	~18,1 TWh/год.	Моделен оперативен сценарий
Брутна стойност при 75 евро/MWh	~1,36 млрд. евро/год.	Илюстративна стойност, не принос към БВП

MWh брутната стойност на годишното производство би била около 1,36 млрд. евро. Първите две допускания за използване и цена са моделни, а не официални прогнози [7, 9].

Това не е равно на 1,36 млрд. евро допълнителен БВП. От тази стойност трябва да бъдат извадени междинното потребление, горивото, вносните услуги и други разходи. Трябва да отбележа, че експлоатационните разходи в ядрената енергетика имат значително по нисък дял в себестойността от тези в газовата и въглищната. Но мащабът показва защо икономическата оценка не трябва да приключва с въвеждането на блоковете в експлоатация. Напротив – тогава започва втората и много по-дълга фаза на макроикономическото въздействие.

От инвестиционен разход към производствен капитал

Икономическият профил на К7 и К8 може да бъде разгледан като своеобразна J-крива. В началото проектът изисква капитал, инженерни услуги и подготовка. След това строителството увеличава инвестициите, заетостта и вътрешното търсене, но едновременно увеличава вноса и натиска върху работната сила. В пиковите години положителният ефект върху икономическата активност е най-силен, но тогава са най-силни и рисковете от инфлация на строителните разходи, недостиг на кадри и изместване на други инвестиции. След въвеждането в експлоатация тази картина се обръща. Строителните разходи практически изчезват. Вносът на оборудване рязко намалява. На негово място се появяват около 18 TWh годишно

производство. Проектът преминава от потребител на икономически ресурси към производител на икономически ресурс. Това е критичният момент в макроикономическата логика на проекта.

Има и ефекти, които БВП трудно измерва

Стойността на новите ядрени мощности не се изчерпва с произведената електроенергия. Голяма нисковълеродна базова мощност може да намали чувствителността на икономиката към международни енергийни и ценови шокове. Исторически ядрените програми в редица държави се ускоряват след петролните кризи от 70-те години, когато енергийната сигурност и намаляването на зависимостта от вносни изкопаеми горива се превръщат в ключови икономически цели. Съвременните геополитически сътресения и волатилността на газовите и електроенергийните пазари отново поставят стойността на сигурното вътрешно производство в центъра на енергийната политика [19].

Тя може да промени баланса между внос и износ на електроенергия. Може да подкрепи конкурентоспособността на индустрията. Може да създаде предпоставки за инвестиции в центрове за данни, металургия, химическа индустрия, водород и други производства с високо електропотребление. Тези вторични ефекти могат в дългосрочен план да се окажат по-значими от непосредствения принос на самата централа към БВП. Затова макроикономическата оценка трябва да сравнява не само сценарий „с К7 и К8“ със сегашната икономика. Тя трябва да сравнява поне три бъдещи сценария: България без нови ядрени мощности; България с един нов AP1000; България с два AP1000. Едва тогава може да се оцени истинската алтернативна цена на решението.

Най-големият риск може да бъде и най-голямата възможност

Предварителният количествен анализ не показва, че К7 и К8 са прекалено големи за българската икономика. Той показва нещо по-интересно.

Проектът е достатъчно голям, за да промени самата икономика, която трябва да го реализира. При централния сценарий пиковите годишни инвестиционни разходи са около 2,1% от БВП. Прекият строителен персонал достига приблизително 10 000 души. Общият ефект върху заетостта може ориентировъчно да бъде около 16 000 работни места. Пиковият пряк и косвен принос от строителната фаза в използвания скринингов модел достига приблизително 0,65% от БВП. Това са значими, но не дестабилизиращи величини. По-голямото предизвикателство е тяхната концентрация.

Необходимите хора, компании, инженерни компетенции, жилища, транспортна инфраструктура и публично финансиране трябва да бъдат налични в точно определен период. Следователно макроикономическата поносимост не е даденост. Тя може да бъде създадена.

Необходим е национален план за икономическа абсорбция

Подготовката на проекта естествено се концентрира върху лицензиране, инженеринг, ЕРС договори и финансирането. Но успоредно с тях България би могла да разработи План за макроикономическа и

индустриална готовност за К7 и К8. Той би следвало да обхваща поне: развитието на работната сила; квалификацията и сертификацията на българските доставчици; регионалната инфраструктура и жилищния капацитет; логистиката; взаимодействието с други големи инфраструктурни програми; профила на вноса и местната добавена стойност; фискалното натоварване; както и последователността на изграждане на двата блока. Такъв план би позволил макроикономическите ограничения да бъдат управлявани като част от подготовката на проекта, а не да се проявят като непредвидени разходи по време на строителството.

Особено важна е последната тема. Оптималният интервал между К7 и К8 не трябва да бъде определян единствено от инженерната логика. Той трябва да отчита и способността на българската икономика да поеме едновременно двата строителни пика.

От „можем ли да си го позволим?“ към „как да извлечем максимална стойност?“

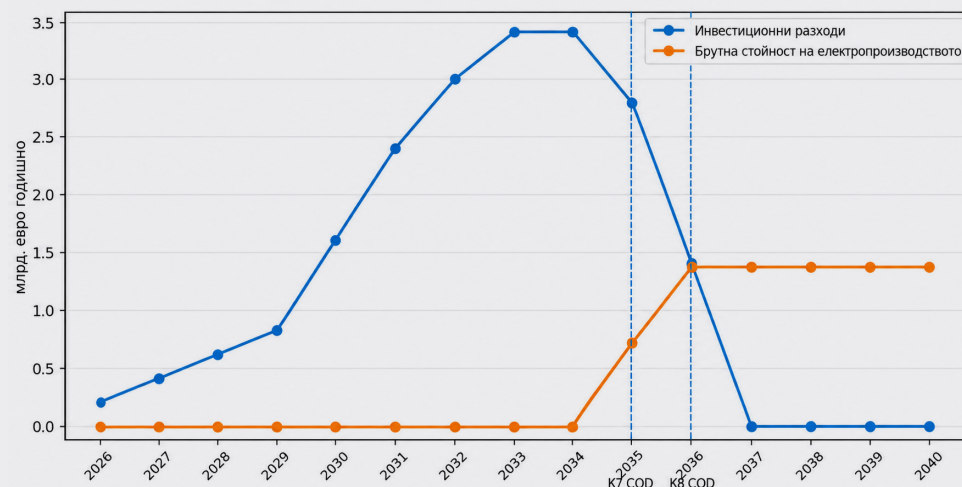
Дискусията за големите инфраструктурни проекти често започва и завършва с

35%

местно участие би означавало приблизително 7 млрд. евро вътрешни разходи за целия инвестиционен период

Фиг. 1. К7 и К8: от инвестиционен натиск към производствен актив

Забележка: илюстративен скринингов профил – 20 млрд. евро проектна стойност, К7 в експлоатация през 2035 г., К8 през 2036 г., 90% коефициент на използване и 75 евро/MWh. Графиката не представлява официален график, бюджет или ценова прогноза.

ЯДРЕНА ЕНЕРГЕТИКА

тяхната цена. За Козлодуй 7 и 8 това би било недостатъчно. Проектът безспорно е огромен за мащаба на България. Но това не означава, че е прекалено голям. Предварителната макроикономическа оценка по-скоро показва следното:

- макроикономическото въздействие е положително;
- капацитетът за абсорбиране на инвестицията е достатъчен, но ограничен;
- най-същественят краткосрочен риск е пазарът на труда;
- външнотърговският ефект по време на строителството е значителен, но временен;
- фискалният ефект зависи решавашо от структурата на финансиране;
- дългосрочният структурен

ефект може да бъде значително положителен.

Това променя и основния въпрос пред България. Той вече не е само: „Можем ли да финансираме два нови ядрени блока?“

По-важният въпрос е: „Как да използваме изграждането на два нови ядрени блока, за да увеличим производствения, индустриалния и човешкия капитал на България?“

Ако този въпрос бъде поставен достатъчно рано, Козлодуй 7 и 8 могат да бъдат разглеждани не просто като енергиен проект за следващите десет години, а като дългосрочна инвестиция в производствения капацитет на българската икономика за следващите поколения.

Целта е да се създаде производствен актив, който ще работи около

60

години или повече

* Методологична бележка. Стойностите 18/20/22 млрд. евро, 35% местно участие, 90% коефициент на използване, 75 евро/MWh и използваните мултипликатори са сценарийни допускания на предварителния модел. Те не представляват официална проектна стойност, ценова прогноза или оценка на въздействието.

** Бележка: Всички стойности, обозначени като „модел“, „сценарий“ или „иллюстративни“, произтичат от предварителния количествен макроикономически модел и следва да бъдат актуализирани при наличие на официален график и разходи, локализационен план, окончателна финансова структура и input-output/CGE калибрация за България.

Източници и референции

- [1] Министерство на енергетиката, „Министерският съвет одобри предприемането на действия по изграждане на блок 7 и 8 на АЕЦ „Козлодуй“ с технология AP1000“, 25.10.2023.
- [2] Национален статистически институт, „Брутен вътрешен продукт – национално ниво – IV тримесечие 2025 г. и 2025 г. – предварителни данни“, 2026. Номинален БВП за 2025 г.: 116 018,3 млн. евро.
- [3] Национален статистически институт, БВП по компоненти на крайното използване / бруто образуване на основен капитал, 2025 г.
- [4] European Commission, Economic Forecast for Bulgaria, Spring 2026, 21.05.2026. Данни за растеж, инфлация, безработица, бюджетен баланс, гържавен дълг, текуща сметка и недостиг на труд.
- [5] Министерство на енергетиката, „Проектът за 7 и 8 блок в АЕЦ „Козлодуй“ ще бъде най-големият в българската икономика за десетилетия напред“, 29.04.2025. Очаквани около 10 000 заети в пиковите моменти.
- [6] Министерство на енергетиката, „Изграждането на нови ядрени мощности ще осигури сигурна и чиста енергия за България“, 2024. Минимум 30% местно участие; до 10 000 пряко ангажирани на площадката; информация за ЕСА финансиране.
- [7] Westinghouse Electric Company, AP1000 Reactor Design / Overview. Номинална нетна електрическа мощност на един блок около 1,110 MWe (варира според референтната конфигурация).
- [8] Eurostat, Manual on Government Deficit and Debt – Implementation of ESA 2010 – 2022 edition, 2023; и методология за government finance statistics. Статистическото третиране зависи от характера на транзакцията, секторната класификация и гаранциите.
- [9] Westinghouse Electric Company, AP1000 Operations and Maintenance. Посочени 93% availability и 60-годишен проектен експлоатационен срок.
- [10] Министерство на енергетиката, „Bulgaria Secures Strategic Partnership to Finance the Construction of Units 7 and 8 at Kozloduy Nuclear Power Plant“, 16.07.2025.
- [11] OECD Nuclear Energy Agency / IAEA, Measuring Employment Generated by the Nuclear Power Sector, NEA No. 7204, 2018. Input-output подход за преки, непреки и индуцирани ефекти.
- [12] OECD Nuclear Energy Agency, Broad Impacts of Nuclear Power, Issue Brief No. 9. Размерът на вторичните инвестиционни ефекти зависи от технологията и дела на местни спрямо вносни стоки и услуги.
- [13] International Energy Agency, исторически анализи на петролните кризи и енергийната сигурност; виж също IEA, World Energy Outlook и материали за security of supply. Използвано като обща историческа референция, а не като количествено допускане на модела.
- [14] Westinghouse Electric Company, „Westinghouse Signs Early Works Agreement with Fortum for AP1000 Technology“, 23.06.2025.
- [15] Westinghouse Electric Company, „Westinghouse Strengthens Partnership in Slovakia“, 09.04.2025. Сътрудничество с JAVYS и потенциален AP1000 проект в Jaslovské Bohunice.
- [16] Government of Poland, „Polska elektrownia jądrowa wchodzi w kolejny etap realizacji“, 01.07.2026. Проектът предвижда три AP1000 блока и през 2026 г. навлиза в основен етап на подготовка на площадката.
- [17] Westinghouse Electric Company, „Westinghouse Places First Purchase Order with Bulgarian Supplier for AP1000 Project“, 07.08.2025.
- [18] Министерство на енергетиката, „Westinghouse Electric signed memoranda of understanding with Bulgarian companies to support new nuclear projects in Bulgaria and the region“, 18.10.2023.
- [19] Агенция за ядрено регулиране, „Национална стратегия за развитие на човешките ресурси в ядрената сфера 2022–2032 г.“, приема с решение на Министерския съвет през юни 2022 г.